

Proves d'accés a la universitat

Literatura dramàtica

Sèrie 5

Opció d'examen
(Marqueu l'opció triada)

OPCIÓ A

OPCIÓ B

OPCIÓ C

Qualificació			TR	
Part comuna	1			
	2			
Part optativa	3			
Suma de notes parcials			<del></del>	
Qualificació final			<del></del>	

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

PART COMUNA

Exercici 1

[2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les definicions següents són correctes o errònies. A continuació, justifiqueu per què les definicions errònies ho són.

	Correcta	Errònia
— <i>Teatre de cambra o íntim</i> : S'oposa al gran espectacle teatral per a centenars o milers d'espectadors. Busca generar una atmosfera d'intimitat entre els actors, els textos, la dramaturgia i els espectadors, que es troben un escenari convertit en un lloc de trobada i de confessió. Els temes com la parella, la solitud, el desencís, són escollits, habitualment, per a poder parlar directament amb l'espectador.	☐	☐
— <i>Teatre èpic</i> : En el significat clàssic, representació solemne que evoca grans gestes i actes heroics. Actualment, des d'Erwin Piscator i Bertolt Brecht, aquest tipus de teatre s'oposa al líric i, en comptes de la fascinació per la catarsi aristotèlica, proposa el distanciament i la racionalitat de l'espectador davant de l'obra.	☐	☐
— <i>Monòleg</i> : Terme provinent de la tragèdia grega. Significa l'alliberament de l'angoixa i les tensions de l'espectador en el moment culminant i final de la tragèdia.	☐	☐
— <i>Tragicomèdia</i> : Estil literari i teatral creat per Ramón María del Valle-Inclán. Deformació grotesca de la realitat amb una clara intenció crítica.	☐	☐

Exercici 2

[4 punts]

Analitzeu l'escena següent de *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca, tenint en compte les preguntes que s'indiquen a continuació del text.

CRIADA: ¡Es que son malas!

LA PONCIA: Son mujeres sin hombre, nada más. [...]

(Sale Adela en enaguas blancas y corpiño.)

LA PONCIA: ¿No te habías acostado?

ADELA: Voy a beber agua. *(Bebe en un vaso de la mesa.)*

LA PONCIA: Yo te suponía dormida.

ADELA: Me despertó la sed. [...]

(Salen. La escena queda casi a oscuras. Sale María Josefa con una oveja en los brazos.)

MARÍA JOSEFA:

Ovejita, niño mío,

vámonos a la orilla del mar.

La hormiguita estará en su puerta,

yo te daré la teta y el pan.

Bernarda,

cara de leoparda.

Magdalena,

cara de hiena.

¡Ovejita!

Meee, meee.

Vamos a los ramos del portal de Belén. *(Ríe)*

[...]

(Se va cantando. Entra Adela. Mira a un lado y otro con sigilo, y desaparece por la puerta del corral. Sale Martirio por otra puerta y queda en angustioso acecho en el centro de la escena. También va en enaguas. Se cubre con un pequeño mantón negro de talle. Sale por enfrente de ella María Josefa.)

a) Situeu el sentit de l'escena dins del conjunt de l'obra.

[1 punt]

b) Descriviu el tema, el conflicte, la situació i els personatges de l'obra i raoneu si en el text són tractats de manera realista o simbòlica.

[2 punts]

c) Determineu si la construcció de l'escena és dramàtica o postdramàtica a partir d'un element del text.

[1 punt]

PART OPTATIVA

Exercici 3

[4 punts]

Trieu UNA de les tres opcions següents (A, B o C) i responeu a les qüestions corresponents.

OPCIÓ A

Creeu una escena teatral que formi part del gènere de la ciència-ficció.

a) Prèviament, contextualitzeu l'escena dins d'una possible obra sencera i relateu breument l'argument d'aquesta obra.

[1 punt]

b) L'escena que escriviu ha de tenir una extensió d'entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules i ha de seguir les pautes següents:

— Espai: l'escena s'ha de situar en una escola. [1 punt]

— Personatges i característiques: han de ser dues dones, una d'uns seixanta anys i l'altra d'uns vint. La dona jove és cega. Intenten captar un senyal en un cel fosc. [1 punt]

— Objectes: els personatges no poden portar mòbil, la noia jove duu una maleta. Se sent el tic-tac d'un rellotge que va marcant el temps. [1 punt]

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent de *Medea*, d'Eurípides (amb traducció d'Àngela Carramiñana), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

MEDEA: Infants, com heu mort per una bogeria del vostre pare.

JÀSON: No, no ha estat pas la meva mà dreta qui els ha matat.

MEDEA: Però la teva injúria, sí, i el teu nou casament.

JÀSON: ¿I per unes noces valia la pena llevar-los la vida?

MEDEA: ¿Et penses que per a una dona és una ofensa lleu?

[...]

JÀSON: Ai, ai, mala bèstia, assassina d'infants!

MEDEA: Ves-te'n cap al palau i enterra la teva esposa. [...]

(*Fuig amb el carro alat.*)

JÀSON: Zeus, ¿sents això, com soc refusat i el que he de patir d'aquesta dona odiosa, d'aquesta lleona assassina d'infants? [...]

(*Deixa l'escena.*)

CORIFEU: (*Mentre el cor es retira de l'escena.*) De molts esdeveniments, Zeus n'és l'administrador a l'Olimp; moltes són les coses que els déus fan contra tota esperança. Les que calculàvem no s'acompleixen; amb les que no hi comptàvem, un déu hi troba el pas. Talment ha estat el desenllaç d'aquest drama.

a) Esmenteu una característica del teatre grec clàssic que s'observi a l'escena.

[1 punt]

b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.

[2 punts]

c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, l'ús de les acotacions escèniques, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.

[1 punt]

OPCIÓ C

Analitzeu, utilitzant entre dues-cents i dues-cents cinquanta paraules, com la crítica teatral següent expressa l'experiència dels espectadors i en quins elements es basa per a expressar-la. Per a dur a terme l'anàlisi, tingueu en compte les pautes següents, a més d'altres elements que considereu pertinents:

a) Digueu si la crítica fa referència a aspectes temàtics, polítics o ideològics de l'obra o a altres aspectes.

[1 punt]

b) Expliqueu si té en compte la realització escènica de l'obra i de quina manera.

[2 punts]

c) Relacioneu algun dels elements que subratlla la crítica amb la vostra pròpia experiència com a espectador o espectadora d'una obra que hàgiu vist.

[1 punt]

Trencar (o no) el motlle

Julio Manrique dirigeix el text de Mike Bartlett 'Love, love, love' a La Villarroel

Julio Manrique, fidel a la seva determinació de donar-nos a conèixer les obres que més triomfen en l'àmbit anglosaxó, dirigeix a La Villarroel *Love, Love, Love*, del britànic Mike Bartlett. La peça, que es va estrenar l'any 2010 a Plymouth i va ser presentada el 2012 al Royal Court, recalca en tres moments de la història recent del Regne Unit —i del món— per formular una àcida crítica en clau generacional.

[...] Una estructura recoberta per una tènue superfície transparent emmarca la representació i separa el públic —assegut a dues bandes— del quadrilàter escènic. L'escenografia de Sebastià Brosa ens situa a la sala d'estar de tres habitatges diferents —un per a cada acte—: un pis compartit, un xalet adossat i una casa amb jardí. Al primer espai predominen els tons càlids i una sèrie d'elements propis de l'estètica *hippy* —l'acció transcorre a Londres el 25 de juny de 1967 [...]—; al saló familiar del segon acte —una casa adossada de Reading, en algun moment de l'any 1990— domina el to verd i una pulcritud de classe mitjana; la decoració de la tercera estança —dues dècades més tard— discorre entre el blanc i negre, en una gamma de grisos que combina a la perfecció amb l'elegant indumentària dels plàcids jubilats en què s'han convertit Kenneth i Sandra, els dos joves inconformistes del principi [...].

Sobre l'embolcall transparent es projecten, superposats, brevíssims fragments de documents audiovisuals —hi apareixen The Beatles, Margaret Thatcher, Diana de Galles i George Bush, entre d'altres—, amb una velocitat que plasma l'evanescència i el pas vertiginós de les dècades. «I can't change my mold» —no puc canviar el meu motlle—, canten els The Verve en la segona transició. A la tercera i última part, caurà el revestiment que precinta el receptacle escenogràfic. S'evidencia, així, que l'obra parla de nosaltres i dispara una sèrie de preguntes i/o recriminacions que encara avui són vigents. Al centre de l'escenari, la filla gran —la implacable i dolguda Rosie, excellentment interpretada per Clara de Ramon— acusa la generació dels seus pares d'haver contribuït activament a desmantellar l'estat del benestar [...].

En el fons, el Kenneth i la Sandra, centrats a procurar-se una jubilació daurada, només saben parlar dels petits luxes de què gaudeixen —viatges, gimnasos, rutines de consum— i es desenten de les seves responsabilitats envers la pròpia descendència. [...] La frase «fas el que t'agrada» és emprada com un mantra mistificador per encobrir la precarietat i la falta de futur a què es veu abocada la filla gran.

[...] Per descomptat, l'ofensiva no és unidireccional, sinó que els joves reben també la seva part d'invectiva, de manera que la generació X tampoc queda gaire afavorida en el retrat. [...] Cada persona del públic, de manera inevitable i sense necessitat de triar bàndol, traurà les seves conclusions i veurà reforçades o qüestionades les pròpies creences. El debat postfunció està assegurat.

Ana PRIETO NADAL. *Núvol* [en línia] (25 octubre 2023)

--	--

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans